అది మీకు లభించదు. సత్పురుషుల సహవాసంవలన, వారి అనుగ్రహంవలన నీలోపలున్న వస్తువునీకు స్ఫురిస్తుంది. నీ పూర్వపుణ్యంవలన సత్పురుషుల సహవాసం నీకుదొరికిందిఅనుకో నీకు నియమాలతోను, వ్రతాలతోను పనిలేదు. నియమాలుఅన్నీ మనోచాపల్యం తగ్గించటానికే. సత్పురుషుల సహవాసంవలన మనస్సు, ఇంద్రియాలు వాటిఅంతటఅవే నిగ్రహించబడతాయి ఇంక నియమాలతో నీకుపనిలేదు. మీరు ఒక పనిని నిష్ఠగా చేస్తున్నారుఅనుకోండి అదే వ్రతం. కల్పవృక్షంఅంటే మీఇంట్లో దారిద్ర్యాన్ని పోగొట్టేదికాదు, కామక్రోధాలనుపోగొట్టేది నిజమైన కల్పవృక్షం. విగ్రహాలను ఆరాధించటంవలన తీర్థాలువలన ప్రయోజనంలేదు అనిచెప్పను అవి వందజన్మలలో తీసుకొనివచ్చే మార్పును సత్పురుషులు ఒక్కజన్మలో తీసుకొనివస్తారు. రజోగుణంనుండి, తమోగుణంనుండి కనుక విడదలపొందలేకపోతే ఈ జన్మలోనేకాదు, రాబోయే జన్మలలోకూడా ఎన్నోదోషాలు అలావస్తూనేఉంటాయి. అందుచేత సర్వవిధముల ప్రయత్నంచేసి రజోగుణంనుండి, తమోగుణంనుండి విడుదలపొందండి.

ఓం నమో భగవతే శ్రీరమణాయ

రమణభాస్కర

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, ది. 19-11-01, జువ్వలపాలెం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనుషులు అందరూ ముముక్షువులుకాదు. మోక్షాన్ని సంపాదించాలనే కాంక్షఉన్నవారిని ముముక్షువులు అంటారు. పూర్వపుణ్యంఉంటేగాని ముముక్షత్వంరాదు. ఆత్మజ్ఞానానికి మరోపేరు మోక్షం. మోక్షంఅంటే విడుదల, దేనినుండి విడుదలఅంటే దేహబుద్ధినుండి విడుదల. మనహృదయంలో బ్రహ్మంఉంది. అది పరమపవిత్రమైనది. అది ఎంత పవిత్రమైనదో మనంకూడా అంతపవిత్రమైతేగాని అందులో ఐక్యంకాలేము. ఎక్కడో బ్రహ్మం వరకు అక్కరలేదు. మనలో చైతన్యస్థాయిలో తేడాఉంటే ఒకరు చెప్పినమాట ఇంకొకరు అర్థంచేసుకోలేరు. ఎందుచేతనంటే అవగాహనలోపం వస్తుంది. భగవంతుడు చెప్పినమాట మనకు అర్థంఅవ్వాలిఅంటే భగవంతుడంతటివారము అయితేగాని ఆయన చెప్పినమాట మనకు అర్థంకాదు. సత్పురుషుల సహవాసంవలన అన్నీవస్తాయి, మోక్షంకూడా వస్తుంది. దేహమునేనుఅనే తలంపునుండి విడుదలపొందటానికి విచారణ అవసరం. నీవు ఏమార్గంలో ప్రయాణంచేసినా దేహగతమైన నేనులోనుండి విడుదలపొందాలి, అదే నీజీవితగమ్యం. దేహాభిమానంలోనుండి విడుదలపొందితే అంతటా నీవేఉన్నావని నీకు తెలుస్తుంది. ఆస్థితిపొందటానికి మనలోఉన్న వాసనలు, భోగకాంక్ష అడ్డువస్తున్నాయి. మనం ఎంతసేపు

ఈ జీవితాన్ని ఎంజాయ్‌చేయాలని అనుకోవటంవలన మనకు లోచూపు కలగటంలేదు, మనస్సు అణగటంలేదు మనస్సు అణిగితేగాని ఆత్మజ్ఞానంకలుగదు. సాధనచేసేటప్పుడు ఏకాంతంగానేచేయండి, ఏదైనా అధ్యయనంచేసేటప్పుడు నలుగురు కూర్చొని చదువుకోవచ్చుఅని పెద్దలు చెపుతారు నేను అదిచేసాను, నేను ఇదిచేసానుఅని చాలామంది అంటూఉంటారు. ఈశ్వరుడు మనచేత ఏమిచేయిస్తే అది మనంచేయగలంగాని మనవలన ఏమీఅవ్వదు. మనవలన ఏదోఅవుతుంది అనుకొంటున్నాము అందులోనుండి విడుదలపొందాలి. మనం భగవంతుడికి వేరుగాలేము. వేరుగాఉన్నాముఅనుకొంటున్నాము. ఆ వేరుబుద్ధి నశిస్తే ఇక్కడే మనకు భగవదనుభవం కలుగుతుంది, ఆనందం శాంతివచ్చి మనలను వరిస్తుంది. శరీరం చనిపోయేలోపు ఒక్క అంగుళం లోపలకు దిగటానికి ప్రయత్నించండి. లోపలకు దిగితే లోపలఉన్నవస్తువుయొక్క వైభవం నీకు తెలుస్తుంది.

మనస్సు అణిగినప్పుడు ఏకాంతవాసంవస్తుంది. విషయచింతన, దేహవాసన, లోకవాసన లేనప్పుడు నీవు లక్షమంది మధ్యకూర్చొన్నా ఒంటరిగా ఉన్నట్లు నీకు అనిపిస్తుంది. మనకు లోపల, బయట అనుకొనే పాడుబుద్ధిపోలేదు. ఇది ఉన్నంతకాలం నీకు ఏకాంతవాసంరాదు. లోపల, బయట అనేది అహంకారానికిఉందికాని ఈశ్వరుడికి లోపలలేదు, బయటలేదు. ఆయన అంతటా ఉన్నాడుకాని నీకు ఒక కేంద్రంచూపించటంకోసం లోపలున్నాడుఅని చెప్పాడు. ఏకాంతవాసం నీలోపలేఉంది. దేహబుద్ధి నశిస్తే ఏకాంతవాసం నీకు దొరుకుతుంది. మనం జిన్నూరులోఉంటే ఒకలాగ, అరుణాచలంలోఉంటే ఒకలాగ ఉంటే అది సరియైన స్థితికాదు. ఈ దేహం ఎక్కడున్నా మనం సమానంగా ఉండగలగాలి, హెచ్చుతగ్గులు ఉండకూడదు. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన పనిని హృదయపూర్వకంగాచేస్తూఉంటే మనకు స్వేచ్ఛ కలుగుతుంది, శాంతి కలుగుతుంది. పనిద్వారా మనకు స్వేచ్ఛకలగాలి. ఇష్టం అయిష్టం, గౌరవం అగౌరవం ఈ ద్వంద్వాలకు అతీతంకానివాడికి జ్ఞానంకలుగదు. మీరు విసర్జించే మలంలోఉన్న పురుగును నేనుఅని బాబాచెప్పారు. అంటే I am nothing అనిచెప్పటం. అలాగని మనం ఆయనను తక్కువగా చూస్తున్నామా? లేదు ఆయనకు గుడులుకట్టి ఆరాధిస్తున్నాము. మనలను ఎవరైనా చిన్నమాటఅంటే వారిమీదకోపం తెచ్చుకొంటాము, ఇంక జీవితంపొడుగునా విరోధాలే. రాగం, భయం, కోపం, లోభిత్వం ఇవిఅన్నీ నరకద్వారాలుఅని భగవంతుడుచెప్పాడు. ఒకసారి బాబా దగ్గరకు ఒకపరమలోభి వచ్చాడు వాడిజేబులో వెయ్యిరూపాయలు ఉన్నాయి. వాడికి ఏమీసాధనలేదు. వాడు బాబాగారిని నాకు మోక్షం అనుగ్రహించండిఅని అడుగుతున్నాడు.

అప్పడు బాబాగారు అక్కడఉన్న భక్తుడిని పిలిచి నాకు 5 రూపాయలు కావాలి అనిఅంటూ ఊరిలోఉన్న ఒకభక్తుడి పేరుచెప్పి అక్కడకువెళ్ళి అడిగి తీసుకొనిరమ్మని చెపుతారు. ఆ భక్తుడు అక్కడకువెళ్ళి ఆయనలేడు అని తిరిగివచ్చి బాబాగారితో చెపుతాడు. బాబాగారు మరలఇంకోపేరుచెప్పి అతనిని అడిగి తీసుకొనిరా అని పంపుతారు. అతనుకూడా ఊరిలోలేడుఅని తిరిగివచ్చేస్తాడు. వారు ఊరిలోలేరుఅని బాబాగారికి తెలుసు కాని ఇక్కడఉన్న ఆ లోభికి తెలియజేయటంకోసం ఇదిఅంతా చేస్తున్నారు. నా దగ్గర డబ్బుఉంది తీసుకోండి అనివాడు బాబాగారితో చెప్పటంలేదు. అప్పడు బాబాగారు వాడిని పిలిచి నీ జేబులో డబ్బుఉంది కాని మీకు అవసరంకదా 5 రూపాయాలు తీసుకోండి అని అనటంలేదు. 5 రూపాయలు ఇవ్వలేని నీకు మోక్షం కావాలా? 5 రూపాయలు త్యాగంచేయలేని నీవు దేహబుద్ధిని ఎలా త్యాగంచేయగలవు త్యాగికానివాడు జ్ఞానికాలేడు. నీవు నీవుగా ఉండటం జ్ఞానం. నీమనస్సు దేనిమీద వాలకుండా ఉండటం వైరాగ్యం. జ్ఞానంవేరు, వైరాగ్యంవేరు అనుకొంటాము కాని రెండూ సమానమే. నీవు నీవుగా ఉన్నప్పడు నీ మనస్సు దేనిమీద వాలదు.

నేను అదిచేసాను, నేనుఇదిచేసాను అనేది కర్తృత్వబుద్ధి. ఇది అజ్ఞానంనుండివస్తుంది. మనం ఎవరిమో మనకు తెలియకపోవటమే అజ్ఞానం. కర్తృత్వబుద్ధివలన మనకు దుఃఖంవస్తుంది. కర్తృత్వబుద్ధి నశిస్తే దుఃఖంలేదు. మనకు మమకారం ఉంటుందికాని మాకు మమకారంలేదు అని అనుకొంటూఉంటాము. బాబావంటి మహాత్ములదగ్గర కూర్చొన్నప్పడు మనలోఉన్న మమకారాన్ని మనకు తెలియజేస్తారు. మనకు మమకారంఉందిఅని తెలియటానికి కొన్ని సంఘటనలు క్రియేట్‌చేస్తారు. నీకు కర్తృత్వబుద్ధిఉంటే బయట సంఘటనల ప్రభావం నీమీద ఉంటుంది. నీకు కర్తృత్వబుద్ధి నశిస్తే లోకంలోజరిగే సంఘటనలు అవి మంచివిఅయినా, చెడ్డవిఅయినాకూడా వాటి ప్రభావం నీమీదఉండదు. దేహగతమైన యాత్ర ముగిసినప్పడు ఎవడికి జ్ఞానంరాదు. దేహం మరణించిన తరువాత ఎవడైతే ప్రయాణంచేస్తున్నాడో వాడికి ముగింపు వచ్చినప్పడు నీకు జ్ఞానంకలుగుతుంది. మిమ్మల్ని అగౌరవపరిస్తే మీకు దుఃఖంవస్తుంది. అగౌరవపరచినవాడు దేవుడుఅన్న సంగతి మీకు తెలియటంలేదు. లోపలఉండి ఆ సంఘటనలను ఎందుకుపెట్టాడుఅంటే మీ మనస్సును లోపలకు గెంటుకొని వెళ్ళటానికే ఇదిఅంతా చేస్తున్నాడు అని మీకు తెలియటంలేదు. మనం ఏ పనిచేసినా ఇష్టంతోగాని, అయిష్టంతోగాని చేస్తాము. ఇష్టం, అయిష్టం ప్రక్కనపెట్టి భగవంతుడు ఈ పనిచేయమన్నాడు కాబట్టి చేద్దాముఅనుకొనేవారు మనలోఎంతమంది ఉన్నారు. ఇష్టాలు, అయిష్టాలు ప్రక్కనపెట్టి పనిచేసేవాడు కర్మయోగి. కృష్ణుడు గోవర్ధనపర్వతం

ఎత్తాడు, అలాంటి గొప్పపనులు చేయాలనిఉందిఅని ఒకరు అడిగితే నేనుగొప్పపనిచేసానుఅని ఆయన అనుకోలేదు. గొప్పవాడు ఎప్పడూ నేనుగొప్పవాడినిఅని అనుకోడు. ఇతరులకంటే నాలోఏదో ఆధిక్యతఉందిఅని వాడు అనుకోడు. కృష్ణుడు పనిచేస్తున్నట్లు నీకళ్ళకు కనిపిస్తోంది కాని ఆయన చేసినా చేయనివాడితో సమానము. ఎందుచేతనంటే అక్కడ కర్తలేడు. అక్కడ ఉన్నది దేహగతమైన నేనుకాదు ఆత్మగతమైన నేను

అహంకారం రూపంలేకుండా, నామంలేకుండా స్వతంత్రంగా ఉండలేదు. ఏదో రూపాన్ని, నామాన్ని పట్టుకొని ఉంటుంది. విషయచింతనవలననే అహంకారానికి Food అందుతూఉంటుంది. విషయచింతన ఎక్కడనుండివస్తోందిఅంటే రూపబుద్ధిలోనుండి, నామబుద్ధిలోనుండి వస్తోంది. మనరూపంనుండి, నామంనుండి ఎప్పడైతే విడుదలపొందామో అప్పడు అహంకారం మనలను విడిచిపెట్టేస్తుంది. ఉన్నదల్లా ఒక్కటే. అదే బ్రహ్మం. అది నీవైఉన్నావు. అది గ్రహించటానికే ఈ సాధనలుఅన్నీ. లోకంలో నీవు ఎన్నో పనులుచేస్తున్నావు. కాని నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకోవాలనుకొన్నప్పడు లోపలఉన్నవస్తువును తెలుసుకొని తీరవలసిందే. అదితప్ప మిగిలినదిఅంతా స్వప్నసమానము. ఒకటిగుర్తుపెట్టుకోండి. మీమనస్సును ఎప్పడూ విరోధం చేసుకోవద్దు, ఎప్పడూ స్నేహితుడిగాఉంచుకోండి. సుబ్బమ్మగారు శాంతిగాఉన్నారుఅనుకోండి. జువ్వలపాలెంలో అందరూ సుబ్బమ్మగారు అశాంతిగాఉన్నారుఅంటే ఆవిడకువచ్చే నష్టంలేదు. నిజంగా సుబ్బమ్మగారు అశాంతిలోఉన్నారుఅనుకోండి. సుబ్బమ్మగారు శాంతిగాఉన్నారు అని అందరూ అనుకొంటే ఆవిడకువచ్చే లాభంలేదు. అందువలన కపటంవద్దు. నిన్ను నీవు ఉద్ధరించుకో. నీ మనస్సును బాగుచేసుకోవటానికి కృషిచేసుకో. నీకృషే కృపక్రింద మారుతుంది. నీవు కానిదాని గొడవవదిలివెయ్యి. దేహంగొడవ, అహంకారంగొడవ లోనికి వెళ్ళవద్దు. నిరంతరం ఆత్మచింతనలోఉండు అప్పడు దేహవాసన, లోకవాసలోనుండి బయటకువచ్చేస్తావు. శాస్త్రము చదువుతున్నావుఅనుకో అందులో ఆత్మజ్ఞానానికి ఉపయోగపడే విషయంఉంటే పట్టుకో, దానిని మననంచేసుకో. జ్ఞానంసంపాదించు. మీకు ఏదైనా బలహీనతఉంటే దానితో పేచీపెట్టుకోవద్దు, బలహీనతను చింతించేకొలది అది పెరిగిపోతుంది. ఈశ్వరుని చింతిస్తూఉంటే అందులోనుండి Safe గా బయటకువచ్చేస్తావు. దానితో ఘర్షణపడవద్దు.

దేహమునేనుఅనే బుద్ధినుండి విడుదలపొందటానికి సాధన చేయమంటున్నారు. మాకు అన్నింటికంటే దేహంఅంటేనే ఎక్కువిష్టం మరిదేహంలేకుండా ఎలా ఉండగలముఅని అడుగుతున్నారు. గాఢనిద్రలో మీకుదేహం గొడవలేదు. మరిమీరు ఉన్నారా? లేదా? అంటే

మీరు ఉన్నారు, దేహంగొడవలేకుండా అక్కడ శాంతిగాఉన్నారు. ఆస్థితిని మీరు జాగ్రదావస్థలోనికి తెచ్చుకోండి. అదే మీకడసారిజన్మ. ఈదేహమునీవుకాదు, ఈ మనస్సువు నీవుకాదు, నీవుఆత్మవు దానికి పట్టుకలేదు, దానికి చావులేదు, అదే నీవుఅని చెపుతున్నారు. నేను ఆత్మనుఅయితే అదిగానే ఉండాలికదా ఈ దేహంగొడవ, మనస్సుగొడవ ఎందుకువచ్చిందిఅని అడుగుతున్నారు. నీవుదేహం అనుకోకపోతే ఈ కర్మను ఎవరు అనుభవిస్తారు. నీకు ఆత్మభావన వచ్చిందిఅనుకో కర్మఅనుభవించేవాడు ఉండడు. నీవు పూర్వజన్మలో కర్మచేసి వచ్చావు. నీవు దేహంకాకపోయినా, దేహమే నేనుఅనేతలంపును నీకుఇచ్చి ఆ కర్మానుభవం తీసుకొనివస్తాడు. దేహముఅనే కట్రాడుకుకట్టేసి ఈశ్వరుడు దెబ్బలుకొడుతున్నాడు. ఆ కట్రాడునుండి విడుపించుకొన్నావుఅనుకో దేహాన్ని, లోకాన్ని, దేవుడిని దాటివెళ్ళిపోతావు. దేహాభిమానంనుండి బయటకువస్తే ఎంతకర్మఉన్నా అది కాలిబూడిదఅయిపోతుంది. నీవు దేహంగాఉంటే, మనస్సుగాఉంటే అన్నీ సమస్యలే. నీహృదయంలో ఒక నిజంఉంది. అదినీవై ఉన్నావు. అది ఎలాఉందో అలాఉండు నీకు సమస్యలు లేవు.

విగ్రహారాధనవలన మీమనస్సుకు నిగ్రహంకలుగుతూఉంటే అంతవరకు అది మంచిదేగాని అది పరమసత్యంకాదు. విగ్రహారాధనలు, యాత్రలు ఇవిఅన్నీ మహర్షి చూపుతో సరికావు. ఎందుచేతనంటే వారిని వారు చూసుకొని ఇతరులను చూస్తారు. కళ్ళుమూసుకొంటే వారిని వారు చూసుకొంటారు, కళ్ళుతెరిస్తే వారిలోఉన్నది మనకు చూపిస్తూఉంటారు. ఆ దేహంగొడవ మనకువద్దు. అది ఏ కులం, ఏమతం అనే గొడవ మనకువద్దు. ఎవరి సమక్షంలో ఉన్నప్పుడు శాంతితరంగాలు మనలను ముంచుతున్నాయో వాడేజ్ఞాని. మనం ఇతరులబాగుకోరతాముఅనుకోండి. వారు బాగుపడవచ్చు, బాగుపడకపోవచ్చు కాని ఇతరులు బాగుపడాలిఅనే తలంపువలన భగవంతుడు మనకు ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధిని ఇస్తాడు. అజ్ఞానంవలన, దేహాభిమానంవలన జీవితంలోఉన్న మాధుర్యం మనకు తెలియటంలేదు. మీ ఇంటిలోఅందరూ మీకు విరోధులుఅనుకోండి. అది మీకుమంచిదే ఎందుచేతనంటే దానివలన మీకు వైరాగ్యం కలుగుతుంది. ఇంటిలో అందరూ విరోధులుగాఉంటే అది భగవంతుని అనుగ్రహమేఅనుకోండి. వారు ప్రేమగాఉంటే వారిమీద మమకారం పెరుగుతుంది, అప్పుడు దేవుని స్మరించటం మానివేసి వారిని స్మరిస్తాము. అవతారపురుషులతోటి, గురువుతోటి మానసిక అనుబంధంవలన మీరు కానిదానిలోనుండి విడుదలపొందుతారు, పొందవలసినది పొందుతారు, మీకు స్వేచ్ఛకలుగుతుంది. ఎటువంటి

పరిస్థితులలోను అశాంతికి గురిఅవ్వద్దు. పరిస్థితులు అనుకూలంగాఉంటే గర్వంతెచ్చుకోవద్దు. ప్రతికూలంగాఉంటే నిరాశవద్దు. గురువుయొక్క మౌనంవలన మీ మనస్సు అణగటమేకాదు, మనస్సు ఆరోజుకారోజు పవిత్రం అవుతుంది, నిర్మలం అవుతుంది. ఎన్నో సంవత్సరాలు సాధనచేసినా మీకు తెలియని విషయం గురువుయొక్క సమక్షంలో నీహృదయంలోఉన్న వస్తువు ఒక్కసారి తళుక్కున మెరుస్తుంది. మీరు స్వప్రయత్నం వలన పొందలేనిది గురువు సమక్షంలో పొందుతారు. గురువుయొక్క సమక్షం అటువంటిది. గురువుయొక్క మౌనం సమర్థవంతమైన భాష, అది మీ మనస్సులో మార్పు తీసుకొనివస్తుంది, మౌనం సమర్థవంతమైన భాష, అది మీ మనస్సులో మార్పు తీసుకొనివస్తుంది, మౌనం పరిపూర్ణమైన ఉపదేశం. మౌన భాష అందరికి అర్థంకాదు. అది గురువుకు తెలుస్తూఉంటుంది. అందువలన నోరుతెరచి మాట చెపుతాడు. ఆ మాటకూడా అనుగ్రహమే. మేము ఇలా ఏదో చెప్పకొంటూ వెళుతున్నాము. కాని మీరు ఈశ్వరుని పాదాలను విడిచిపెట్టకుండా ఉంటే, ఆయనమీద పరిపూర్ణమైన విశ్వాసం కలిగిఉంటే ఆయన ఎక్కడఉన్నారో అక్కడకు మిమ్మలను తీసుకొనిపోయి ఆయనలో ఐక్యం చేసుకొంటాడు.

ఓం నమో భగవతే శ్రీరమణాయ

రమణభాస్కర

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, ది. 18-11-01, రాయలం, భీమవరం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనకు పనికివచ్చే ఆత్మ తెలియటంలేదు, పనికిరాని దేహం, మనస్సు మనకు తెలుస్తున్నాయి. ఇవిరెండూ చొక్కాలు, ఇవి మనకు తొడుగులు. వీటిని జాగ్రత్తగా చూసుకొంటున్నాము. ఇవిరెండూ మనకు తెలుస్తున్నాయిగాని లోపల ఉన్న సద్వస్తువు మనకు తెలియటంలేదు. పూర్వం ఓర్పు ఎక్కువగాఉండేది. ఇప్పుడు ఓర్పు తగ్గిపోయింది. చిన్న సమస్యవచ్చినా తట్టుకోలేకపోతున్నారు. సహనం తగ్గిపోవటంవలన మానసిక సమస్యలు ఎక్కువ వస్తున్నాయి. ఆస్తిఅంటే మీకు బ్యాంక్‌లో ఉన్నడబ్బు, మీకుఉన్న పొలం, ఒక్కటే ఆస్తి అనుకోవద్దు. మీఇంట్లో బుద్ధిమంతులు, మంచితనంఉన్నవారుంటే వారు మీ ఇంటికి ఆస్తి, గ్రామంలో పదిమందికి ఉపయోగపడే పనులు చేసేవారు ఉంటే, సహృదయంగలవారు ఉంటే వారు గ్రామానికి ఆస్తి. వాస్తవం చెప్పాలంటే మనకు సహృదయం ఉన్నవారితో సహవాసం దొరికితే, సహృదయంఉన్నవారితో సహవాసం ముందు వైకుంఠముకూడా సరిపోదు,